

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nordiske Smaadigte", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 203. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_601-txt-shoot-idm9497.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Svolder-Slaget.

(Efter *Halfred Vanraadskjald* og *Haldor Hedning*.)

- 1 **O**lav alt til Sønder-Leden
Seilet var med Mod i Bryst,
Da en Hær med Had til Freden
Stævned ud fra *Svenske* Kyst,
Ti for Een til Drab paa Bølge
Havde *Erik* Lyst at følge,
Han da og i dyben Skaal
Skiænked Ravne bredfuldt Maal!
- 2 Sønderfra med Snekker mange
Drog Kong *Olav*, giæv og gild,
Talte mild i *Ægirs* Vange
Syv Gang ti og een dertil,
Fandt dog Fleer, hvor Kæmper blødte,
Høvdingen hinanden mødte,
Færre ham paa Kampens Dag
Kransede i Konge-Slag!
- 3 Dog, Man veed, paa *Ormen Lange*,
Hvor de gyldne Spyde sang,
Kæmper rask i Timer mange
Holdt de skarpe Sværd i Gang,
205 Men naar *Thrønde-Jarlen* vinked,
Trindt fra alle Sider blinked
Om hans eget, i den Færd,
Dannemænds og *Gothers* Sværd!
- 4 *Olav* foer paa *Ormen Lange*
Under gyldent Hoved-Bind
Did, hvor hærske Snekker mange
Mødtes brat til *Vaaben-Thing*;
Ormen skulde *Erik* arve,
Maatte først dog *Pennen* farve,
Hvorned *Nornen* venlig skrev
Ham det lange *Skitte-Brev*!

- 5 Sigtens *Olav* savned her
Mange *Thrøndske* Svende,
Dog ei Faa for Kongens Sværd
Maatte *Ryggen* vende!
To om Een er ingen Sag,
Her var *Tre* om Helten,
Vitterligt det blev den Dag:
Olav var af *Vælden*!
- 6 Ordet mig af Kæmper meldt
Mindes jeg med *Føie*,
Som det lød fra *Norges* Helt,
Med sin Død for *Øie*;
Normand, med sin Drot om Bord,
Gjør til *Flugt* ei *Mine*!
Leve det *Stolkonge-Ord*
Mellem Kæmper fine!

- 7 206 Bidhvas gik med freidigt Mod
Thorkild giennem Slaget,
Farvede sit Sværd i Blod,
Værged Bølge-Taget,
Stædtes der, til øde laae
Dragerne med *Tranen*,
Da han først paa Bølgen blaa
Svømmed bort med Svanen!
- 8 Vel en Høvding kiæk og brav
End med *Ormen* farer,
Stolt den skrider end paa Hav,
Under Kæmpe-Skarer;
Hvor den skrider med sit Guld
Og de høie Stavne,
Den Kong *Olavs* Helte-Kuld
Længe dog skal savne!
-
- 9 Skal om den Rovfugle-Mætter jeg kvæde,
Som om en Høvding, der end skuer Soel,
Eller skal jeg som hensovet begræde
Guldets Udskifter paa Konninge-Stol?
Vist ikkun veed jeg, hvad Alle tilstode,
Blodig var Kongen paa Bulderets Dag,
Meget at fritte, det gjør ingen Gode,
Tro kan i *Norge* Hver efter Behag.
-
- 10 Den Mand, som mig det meldte,
At Kongen lever end,
Var, mens han gik blandt Helte,
Den *sanddru Olavs* Ven;
207 Fra Slaget slap den Herre,
Det var den Ædlings Ord,
Man meget har, desværre,
Af Løgn og Tant paa Jord.
- 11 *Umueligt*, vil Man sige,
Og det gjør Trætten kort,
Fra Kæmpe-Skarer slige
Det var at komme bort,
Sin Skæbne at betvinge
Slet Ingen nemmet har,
Hvad *rimeligt* mon klinge,
Gjør dog ei Sagen klar!
- 12 Fra *Østen* Sagn er baaret,
Troværdig jeg det fandt,
Om Kongen, farlig saaret,
Som brat paa Hav forsvandt,
Fra *Syd* kom Sagn for Øre
Mig om hans *Giemmested*,
Paa Kiærling-Snak at høre,
Det kan ei godt jeg med!
-